

**Lvdovici Molinæ, E Societate Iesv Theologiæ Doctoris, &
Professoris, Commentaria, In primam D. Thomæ partem**

Molina, Luis de

Lugduni, 1622

Vtrum Spiritui sancto conueniat visibiliter mitti. art. 7. disput. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73915](#)

ARTICVLVS VII.

Vtrum Spiritui sancto conueniat
visibliter mitti.

DISPV TATIO I.

BXITAT solūm quæstionem D. Thomas de Spiritu sancto, quoniam ex illo Ioan. 1.
Et verbum caro factum est, & habitavit in nobis, & ex plerisque aliis scripturæ testimonii notum erat, filium visibiliter fuisse missum. In corpore tamen articuli utramque visibilem missionem explicit.

*Missio visibili-
tatis Fili⁹ ex-
ponitur.*

Columba in
qua Spiritus
sanctus appa-
riuit non fuisse
assumpta.

Quo loco obserua, quoniam Filius visibiliter est missus, vt per sua merita autor esset gratia, genūque humanum redimeret, debuisse in uiritate sui suppositi eam naturam assumere, in qua visibiliter apparuit. At vero, quoniam Spiritus sanctus solūm est missus visibiliter in signum inuisibilis missionis per gratiam, idque in utilitatem Ecclesie, vt homines ad fidem adducerentur, in eaque corroborarentur, necesse non fuit ea signa sensibilia sibi hypothetice vniuersitatem quibus visibiliter apparuit, vide licet columbas, nubis, flatus, ac ignis instar linguarum habentis. Id quod affirmant Augustinus 2. de Trinitate c. 6. & ceteri Patres, ac Doctores Scholastici communiter. Tertullianum excipo, qui in libro de carne Christi, paulo post principium, assertare videtur, tum columbam fuisse verum animal de nihilo tunc factum, tum etiam assumptam fuisse ab Spiritu sancto in uiritate suppositi, fuisseque postea dimissam & in nihilum redactam. Sunt vero signa illa ministerio Angelorum fabricata, non quidem ut ipsorum, sed ut essent signum Spiritus sancti, qui vel tunc inuisibiliter mittebatur, aut ante erat missus, perseverabatque per dona sua in eo, ad quem inuisibiliter erat missus. Quod dico propter signa columbae & nubis, quæ super Christum apparuerunt: missio namque illa visibilis Spiritus sancti super Christum non fuit signum missionis inuisibilis per gratiam ad Christum, quæ tunc fieret, sed quæ in instanti conceptionis facta fuit: totam quippe gratiam Spiritus sancti, quam erat recepturus, accepit Christus in instanti incarnationis, neque villa additio ei postea facta fuit.

DISPV TATIO II.

Vtrum quatuor illa signa visibilis missionis Spi-
ritus sancti fuerint vere illæ res, quæ
apparebant, an similitudines
solum carum.

*Signa visibili-
tatis missionis
spiritus sancti fuisse res
veras.*

COMMUNIS Theologorum sententia est, quatuor illa signa missionis visibilis Spiritus sancti nempe columbam, nubem, flatum, ac linguas dispartitas tamquam ignis, fuisse res extra animalia, quæ vera mouebant sensus illas percipientes: non vero fuisse res imaginarias, quales esse solebant visiones prophetarum per imagines rerum in sensum internum immisatas, absque existentia realiter eundem rerum, aut aliarum illis similiis, quæ sensus Prophetarum mouerent. Augustinum tamen excipo, qui 2. de Trinitate cap. 6. in questionem vertit, an lingue illæ, tamquam ignis, fuerint res aliqua, quæ sensum mouerent, an vero sola imagines in sensum externum immisæ, quæ id ostenderent, cum tamen nihil omnino esset extra sensum, quod adprehenderetur. Ac licet Au-

Augustinus eo loco anseps sit, communis tamen vera sententia est, quam reculquis, cāmque ampliatur ipse Augustinus circa lingas illas epistola 102. Quod ergo quæstimus hoc loco est utrum quatuor illa signa essent illa eadem res quæ videbantur, an solūm res illis similes.

Quod ad flatum attinet, conueniunt omnes fuisse verum flatum. De nube probabile existimo, eam ex aëre condensato, per compressionem, atque applicando actiuap assilius, fuisse Angelorum ministerio fabricatam, continuo que euauisse aëre reducente se ad suam pristinam dispositionem. Suppor præterea aërem illum non transisse in substantiam aquæ, sed retinuisse formam aëris: vapor autem, ex quo constat nubes, de substantia est aquæ, vi in libris Meteororum ostendimus.

De linguis, quæ in die Pentecostes super Apostolos apparuerunt, in primis constat non fuisse veras linguas de substantia carnis, neque hæc uisse earum effigiem quo ad colorem, sed solūm quo ad figuram. Affirmandum præterea est, non fuisse de substantia ignis: ut quia alias combussissent Apostolos, nisi interueniēt miraculum: non sunt autem multiplicanda miracula sine necessitate: tum vel maximè, quoniam sacra historia Actorum 2. non affirmat linguas illas fuisse ignis, sed tamquam ignis: quare habebant quidem ignis effigiem, non tamen erant verus ignis, ut ipsamet sacra historia aperte innuit. Videntur ergo fuisse de substantia aëris, vt de nube lucida dictum est, expletōque ministerio, aëre que redeunte ad suam pristinam dispositionem, continuo, & effigiem illam linguarum, & colorem ignis amississe.

Præcipua difficultas est circa columbam, fueritne verum animal. D. Thomas 3. parte quarti. 39. artic. 7. cum Augustino de Agone Christiano capite 22. existimat fuisse verum animal de novo creatum. In eadem sententia fuit Anselmus in caput tertium Matthæi.

In contraria sententia, quæ dicit non fuisse verum animal, sunt Ambrosius lib. 1. de sacramentis cap. 5. Neque affirmat contrarium in lib. de iis, qui ministerii initiantur cap. 4. statim legatur Chrysostomus homilia 12. in Matthæum, Procopius Gazæus in Genesim c. 18. Lyra in cap. 3. Matthæi, D. Thomas in dist. 17. q. 4. art. 3. ad tertium. Aegidius eadem dist. in 2. principali q. 2. Durandus q. 14. Caetanus tercia parte loco citato, & in c. 1. Matth. Bartholomæus Torres hoc loco, Abulensis super Matth. c. 3. q. 8. 4. & plerique alij, in eadēque fuit Augustinus epistola 102. Probari autem potest primò & præcipue, quoniam Euangelistæ omnes loquuntur de ea, non vt de animali, sed vt de effigie animalis. Matthæus, & Lucas uterque 3. c. dicunt, sicut columba. Marcus c. 1. tamquam columba. Iohannes cap. 1. quasi columba. Secundo, quia omnes concedunt linguas, quæ apparuerunt super Apostolos, non fuisse verum ignem, sed similitudinem ignis: sicut autem Lucas Actorum 2. fuis est aduerbio similitudinis, dicens, tamquam ignis: ita in proposito omnes Euangelistæ vi fuit aduerbiis similitudinis ad exprimendum signum columbae: ergo non fuit verum animal, sed effigies animalis. Tertiò, quia ad denotandum, significandumque aduentum Spiritus sancti non erat necessarium verum animal, sed satis erat similitudo animalis: ergo fuit similitudo ex aëre ministerio angelorum fabricata, quæ continuo expleto ministerio, vt Augustinus epistola citata ait, desuuit esse, & non fuit verum animal de novo productum.

Verum

*Fatus in
quo Spiritus
sanctus ap-
paruit verue
existit.
Nubes quid.*

*Lingus qua-
les.*

*Columba in
qua Spiritus
sanctus ap-
paruit an
fuerit ani-
mal.*